

GROSSE	
Mr.	
In	F° nr.
Uit	VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de TWEEDE KAMER in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank van het Gerechtelijk Arrondissement Antwerpen op woensdag ZEVENTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN TWAALF
UR	
€	<u>INZAKE:</u> <u>A.R.10/7397/A</u>
d.d.	H.K. , wonende te 2100 Deurne/Antwerpen, [Adres];
GROSSE	EISENDE PARTIJ op hoofdeis, verwerende partij op tegeneis: ter zitting vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. , advocaat te [adres];
Mr.	<u>TEGEN:</u>
In	1° NV L.A. , KBO nr. [nummer], waarvan de vennootschapszetel gevestigd is te 2950 Kapellen, Jagersdreef 13;
Uit	EERSTE VERWERENDE PARTIJ op hoofdeis, eisende partij op tegeneis: ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te Antwerpen, kantoorhoudende te [adres];
UR	
€	2° S.G. , wonende te 2950 Kapellen, [adres];
d.d.	TWEEDE VERWERENDE PARTIJ: : ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te [adres];
	En inzake:
	NV L.A. , KBO nr. [nummer], waarvan de vennootschapszetel gevestigd is te [adres];
	EISENDE PARTIJ IN TUSSENKOMST: ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te [adre];
	TEGEN
	AC BV Vennootschap naar Nederlands recht , ingeschreven bij de Kamer van Koophandel onder het nummer [nummer], met vennootschapszetel gevestigd te 8181 GH HEERDE (Nederland), [adres];
	VERWERENDE PARTIJ IN TUSSENKOMST: ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te [adres];
	VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS:
	Gelet op de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan, o.m.:

- het inleidend exploit van dagvaarding betekend op 15 oktober 2010 door het ambt van gerechtsdeurwaarder M.Vergauwen, met standplaats te 2018 Antwerpen;
- de beschikking overeenkomstig artikel 747 Ger.W. dd. 24 december 2010;
- de conclusie voor verwerende partijen ontvangen ter griffie per fax op 31 januari 2011 en in origineel op 2 februari 2011;
- de conclusie voor eisende partij ontvangen ter griffie op 24 maart 2011;
- de tweede conclusie voor eerste verwerende partij op hoofdeis, eisende partij op tegeneis en tweede verwerende partij, ontvangen ter griffie per fax op 31 mei 2011 en in origineel op 3 juni 2011;
- de syntheseconclusie voor eisende partij ontvangen ter griffie op 29 juni 2011;
- de syntheseconclusie voor eerste verwerende partij op hoofdeis, eisende partij op tegeneis en tweede verwerende partij, ontvangen ter griffie per fax op 29 september 2011 en in origineel op 30 september 2011;
- de dagvaarding in tussenkomst betekend op 13 januari 2012 door het ambt van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder E.Lemouche, in vervanging van W.Fredrix, met standplaats te Antwerpen;
- de beschikking overeenkomstig artikel 747 Ger.W. dd.13 februari 2011;
- de conclusie voor verwerende partij in tussenkomst ontvangen ter griffie op 7 maart 2012;
- de syntheseconclusies voor eisende partij ontvangen ter griffie op 19 april 2012;
- de syntheseconclusies voor verwerende partij in tussenkomst ontvangen ter griffie op 7 juni 2012;
- het verzoekschrift overeenkomstig artikel 773 Ger.W. van verwerende partijen ontvangen ter griffie op 25 september 2012;
- de repliek van verwerende partij in tussenkomst op het verzoekschrift overeenkomstig artikel 773 Ger.W. ontvangen ter griffie per fax op 9 oktober 2012 en in origineel op 10 oktober 2012;
- het proces-verbaal van de openbare terechtzittingen.

* * *

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, waarvan de voorschriften werden nageleefd.

Het debat werd voorafgegaan door een poging tot minnelijke schikking overeenkomstig art. 734 Ger.W., doch partijen kwamen niet tot een verzoening.

Gehoord de partijen in hun middelen en gezegden ter openbare zitting van 5 september 2012.

* * *

1. Voorwerp van de vordering

A. Hoofdvordering

De vordering ingesteld bij dagvaarding dd. 15 oktober 2010 strekt ertoe eerste verweerster te veroordelen tot betaling aan eiser van een opzeggingsvergoeding ten bedrage van 40.762,82 euro, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf 1 juli 2010 en de gerechtelijke intresten vanaf datum van dagvaarding, zijnde 15 oktober 2010;

Tevens eerste en tweede verweerders solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke van de andere te veroordelen tot betaling aan eiser van een schadevergoeding wegens het niet-betalen van achterstallig loon 2010 ten bedrage van 4.402,35 euro, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf 1 juli 2010 en de gerechtelijke intresten vanaf datum van dagvaarding, zijnde 15 oktober 2010;

Verder vordert eiser de veroordeling van eerste en tweede verweerster tot aflevering binnen de 14 dagen na de betekening van het te wijzen vonnis van volgende sociale documenten: een verbeterd C4-formulier, de vakantieattesten, de individuele rekening 2010 en het attest inzake tewerkstelling onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag vertraging per document.

Verweerster tenslotte te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding van 2.500 euro.

Het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder zekerheidstelling en met uitsluiting van kantonnement.

Bij conclusie neergelegd ter griffie op 24 maart 2011 vordert eiser bijkomend:

- schadevergoeding wegens het niet-betalen van het feestdagenloon voor 21 juli 2010: 390,50 euro, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf 1 augustus 2010 en de gerechtelijke intresten vanaf 15 oktober 2010 en
- schadevergoeding wegens het niet-betalen van het vakantiegeld op feestdagenloon: 59,90 euro, te vermeerderen met de gerechtelijk intresten vanaf 31 maart 2011;

Tenslotte verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, begroot op € 190,86 dagvaardingskosten en € 2750 rechtplegingsvergoeding.

Ter zitting van 5 september 2012 stelt eiser dat de tweede conclusie van eerste en tweede verweerders, toegestuurd aan de griffie per telefax op 31 mei 2011 en op 3 juni 2011 neergelegd ter griffie, uit de debatten moet worden geweerd.

B. Tegenvordering

Bij tweede conclusie toegestuurd aan de griffie per telefax op 31 mei 2011 en op 3 juni 2011 neergelegd ter griffie stellen eerste en tweede verweerders een tegenvordering.

Deze strekt ertoe eiser te horen veroordelen tot betaling van 19.195,95 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intresvoet vanaf 24 juni 2010, de gerechtelijk intresten tot op de dag der algehele betaling en de kosten van het geding, inbegrepen de rechtsplegingsgoeding begroot op € 2500.

C. Vordering in tussenkomst

Eerste verweerster ging over tot dagvaarding in tussenkomst op 13 januari 2012 van de bv AC BV, verweerster in tussenkomst.

De vordering in tussenkomst strekt ertoe verweerster in tussenkomst te horen veroordelen om aan eerste verweerster te betalen de som van 19.195,95 euro, te vermeerderen met de verwijlsintresten vanaf 23 november 2010 aan 10 % en te vermeerderen met een schadebeding, eveneens aan 10 %;

Verweerster in tussenkomst tevens te veroordelen tot de gerechtelijke intresten en tot de kosten van het geding in tussenkomst, inbegrepen de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding en het vonnis uitvoerbaar te verklaren.

2. De feiten.

Op 12 januari 2009 is eiser in dienst getreden bij eerste verweerster in de hoedanigheid van commercieel manager en dit met een deeltijdse arbeidsovereenkomst van 24 u per week.

Op 25 juni 2010 schreef eerste verweerster aan eiser:

“Het doet mij oprecht pijn om ons gesprek van begin deze maand, waarin we onderling overeengekomen zijn het dienstverband per 30 juni a.s. te beëindigen, schriftelijk te bevestigen.

Conform onze afspraak bevestig ik je dat de maand maart en de openstaande vergoedingen na onderling overleg aan jou vergoed gaan worden.

Ik vind het jammer dat jouw salariskosten na het faillissement van J. voor de nieuwe BV niet meer op te brengen zijn.

Persoonlijk vind ik het dan ook vervelend gebruik te moeten maken van de gentlemen's agreement, die wij gemaakt hebben aan het begin van de arbeidsovereenkomst, en waarin we afgesproken hebben dat wanneer het niet meer haalbaar zou zijn om je in dienst te houden we dan met gesloten beurzen afscheid van elkaar zouden nemen.

Voor de toekomst wens ik je veel sterkte. Wanneer er mogelijkheden zijn om samen iets te doen zal ik het niet nalaten.” (stuk 2 eiser)

Bij aangetekende brief van 24 september 2010 stelde eiser eerste verweerster in gebreke voor de betaling van een opzeggingsvergoeding, achterstallig loon, onkosten, vakantiegeld einde dienst en de afgifte van een verbeterd formulier C4 (stuk 4 eiser).

Vermits eerste verweerster niet overging tot betaling of aflevering van een verbeterd formulier C4 ging eiser over tot dagvaarding van eerste en tweede verweerders.

Bij conclusie overgemaakt aan de griffie van de arbeidsrechtbank te Antwerpen per telefax op 31 mei 2011 en neergelegd ter griffie op 3 juni 2011 stelden eerste en tweede verweerders een tegeneis in tegen eiser, waarin zij van hem de som van 19.195,95 euro vorderen.

Bij dagvaarding in tussenkomst van 13 januari 2012 ging eerste verweerster over tot dagvaarding van de bv AC BV, vennootschap naar Nederlands recht, van wie zij een vergoeding vordert van 19.195,95 euro.

3. Verzoek tot heropening van de debatten.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 25 september 2012, vragen eerste en tweede verwerende partij de debatten te heropenen, gelet op een nieuw stuk waarvan zij van oordeel zijn dat het van overwegend belang is.

Het nieuw stuk betreft een schriftelijke verklaring die niet is ondertekend en waaruit op zich niet blijkt van wie de verklaring afkomstig is.

Volgens het verzoekschrift – en dat zou ook uit de inhoud van de verklaring kunnen worden afgeleid – betreft het nieuw stuk een verklaring van eiser.

Gelet op de tegenvordering die eerste en tweede verweerders hebben gesteld tegen eiser, en die hetzelfde voorwerp heeft als de tussenvordering van eerste en tweede verweerders tegen verweerster in tussenkomst waarop het stuk betrekking heeft, heeft eiser er alle belang bij om een stuk op te stellen waaruit blijkt dat niet hij maar wel verweerster in tussenkomst gehouden is het gevorderde bedrag aan eerste en tweede verweerders te betalen.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat het stuk niet van overwegend belang is, zodat er geen aanleiding toe bestaat om de debatten te heropenen.

4. Rechtsmacht.

Wat betreft de vordering van eerste en tweede verweerders tegen verweerster in tussenkomst, ingesteld bij dagvaarding in tussenkomst van 13 januari 2012, stelt verweerster in tussenkomst dat de arbeidsrechtbank te Antwerpen (internationaal) niet bevoegd is.

Volgens artikel 2 van de Verordening van de Raad nr. 44/2001 van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (EEX-Vo), worden zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat opgeroepen voor de rechten van die lidstaat.

Verweerster in tussenkomst heeft haar woonplaats in Nederland, dus op het grondgebied van een lidstaat.

Volgens eerste verweerster is haar vordering tegen verweerster in tussenkomst samenhangend met de vordering van eisende partij tegen haar ingesteld.

Samenhang bestaat echter enkel maar, volgens artikel 28 van de EEX-Vo wanneer twee zaken aanhangig zijn voor gerechten van verschillende lidstaten, hetgeen hier niet het geval is.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat de Belgische rechtbanken geen rechtsmacht hebben om kennis te nemen van de vordering van eerste verweerster tegen verweerster in tussenkomst.

5. In rechte.

A. Tweede conclusie en bijkomende stukken van eerste en tweede verweersters.

Op grond van de beschikking van de arbeidsrechtbank te Antwerpen van 24 december 2010 met toepassing van artikel 747 §1 van het gerechtelijk wetboek, diende eerste en tweede verweerster uiterlijk op 31 mei 2011 een aanvullende conclusie neer te leggen.

Eerste en tweede verweerders hebben hun tweede conclusie overgemaakt aan de griffie van de arbeidsrechtbank te Antwerpen per telefax op 31 mei 2011, en nogmaals per post, exemplaar dat op 3 juni 2011 op de griffie is toegekomen.

Eiser vraagt te horen zeggen voor recht dat de tweede conclusie van eerste en tweede verweerders uit de debatten moet worden geweerd.

Eiser stelt dat artikel 742 van het Gerechtelijk Wetboek enkel toelaat dat partijen het origineel van hun conclusie aan de griffie zenden of aldaar neerleggen; volgens eiser is een fax geen origineel maar een afschrift.

De tweede conclusie van eerste en tweede verweerders werd op de griffie van de arbeidsrechtbank (per fax) ontvangen op 31 mei 2011, zoals blijkt uit de datumstempel.

Waarom een conclusie die per fax wordt overgemaakt geen origineel maar wel een afschrift is verduidelijkt eiser niet. De conclusie die per fax werd overgemaakt is de oorspronkelijke versie (d.i. de definitie van origineel).

Het enige wat eventueel zou kunnen worden opgemerkt is dat de conclusie die per fax werd overgemaakt slechts een afdruk van de handtekening van de raadsman van eerste en tweede verwerende partijen bevat.

Het ontbreken van een manuele handtekening die rechtstreeks op het geschrift werd aangebracht heeft echter niet tot gevolg dat de conclusie uit de debatten moet worden geweerd.

De ondertekening van een conclusie is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (D. SCHEERS en P. THIRIAR, *Het gerechtelijk recht in de hoogste versnelling?*, Antwerpen, Intersentia, 2007, 23.)

Op de zitting van 5 september 2012 heeft eiser bijkomende stukken (haar stukken 5, 6 en 7) neergelegd.

Volgens eiser werden de stukken niet aan hem meegedeeld; hij vraagt dan ook deze stukken uit de debatten te weren.

De bijkomende stukken staan niet vermeld op de inventaris die is gehecht aan de conclusie van eerste en tweede verweerders van 30 september 2011, de laatste conclusie die door hen werd neergelegd. De inventaris vormt het bewijs van de mededeling van de stukken, zodat het niet inventariseren van een stuk met zich meebrengt dat het geacht wordt niet meegedeeld te zijn.

Alle stukken die niet samen met de conclusies zijn medegedeeld dienen ambtshalve uit de debatten te worden geweerd.

De stukken 5, 6 en 7 van eerste en tweede verweerders worden dan ook uit de debatten geweerd.

B. Ontvankelijkheid van de vorderingen.

De vorderingen van eiser tegen eerste en tweede verweerders, ingesteld bij inleidende dagvaarding van 15 oktober 2010 en bij conclusie van 24 maart 2011, zijn ontvankelijk. Dit wordt door eerste en tweede verweerders ook niet betwist.

Eerste en tweede verweerders stelden tegeneis in bij conclusie van 31 mei 2011, die aan de griffie werd overgemaakt per telefax op 31 mei 2011.

Deze conclusie dient niet uit de debatten te worden geweerd. Bijgevolg werd de tegenvordering geformuleerd in die conclusie ingesteld binnen het jaar na het beëindigen van de arbeidsovereenkomst.

De tegenvordering is, op grond van artikel 15 van de arbeidsovereenkomstenwet, dus niet verjaard. De tegenvordering is bijgevolg ontvankelijk.

C. De grond van de zaak.

De hoofdvordering.

OPZEGGINGSVERGOEDING.

De discussie tussen eiser en eerste en tweede verweerders gaat over de vraag of de arbeidsovereenkomst werd beëindigd in onderling akkoord, dan wel door eerste verweerster op onregelmatige wijze.

Het document van 25 juni 2010 – waarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat partijen zijn overeengekomen om in onderling overleg het dienstverband te beëindigen per 30 juni 2010 – vermeldt in de getypte tekst: “*Gelezen en akkoord bevonden*”. Daaronder staat, boven de naam van eiser, de handtekening van eiser.

Het document bevat tevens de met de hand geschreven, maar doorstreepte, vermelding: “*voor kennisname*”.

Eiser stelt dat hij het document slechts “*voor kennisname*” ondertekende en dat tweede verwerende partij naast deze woorden zijn paraaf heeft geplaatst. Het is echter niet duidelijk of de paraaf, waarvan niet wordt betwist dat die afkomstig is van tweede verweerder, betrekking heeft op de vermelding “*voor kennisname*”, dan wel op de schrapping van die woorden.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat eiser en eerste verweerster onderling zijn overeengekomen om de arbeidsovereenkomst op 30 juni 2010 te beëindigen en eiser zich daar uitdrukkelijke akkoord mee heeft verklaard.

Het is daarenboven opvallend dat eiser niet onmiddellijk heeft geprotesteerd tegen de beweerdelijke eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door eerste verweerster.

Het is pas bij aangetekende brief van 24 september 2010, nadat eiser zich had aangeboden bij de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen, dat hij aanspraak maakt op een opzeggingsvergoeding.

Nu eiser niet aantoont dat eerste verweerster de arbeidsovereenkomst eenzijdig heeft beëindigd, heeft hij ook geen recht op een opzeggingsvergoeding.

ACHTERSTALLIG NETTO LOON

Eiser stelt dat hij, conform de loonstaten voor de periode van januari tot en met juni 2010 gerechtigd is op een bedrag van 28.116 euro bruto (of 15.793,50 euro netto aan loon) en een bedrag van 13.418,16 euro bruto (of 5.470,23 euro netto aan vakantiegeld einde dienst) en dat op de netto bedragen een bedrag van 1.177,71 euro “*Diversen*” in mindering mag worden gebracht.

Eiser was bijgevolg gerechtigd op een totale nettovergoeding van 20.086,02 euro waarvan eerste verweerster slechts 18.000 euro zou hebben betaald, zodat hem nog een bedrag verschuldigd is van 2.086,02 euro netto.

Eerste en tweede verweerders stellen dat alle bedragen zoals vermeld op de loonstaten, werden uitbetaald.

Op grond van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek moet hij die beweert vrij te zijn, het bewijs leveren van de betaling.

Eerste en tweede verweerders bewijzen niet dat zij het bedrag van 2.086,02 euro netto hebben betaald aan eiser.

Dat bedrag staat wel vermeld op de loonbrieven, zodat er geen aanleiding tot bestaat om eerste en tweede verweerder te veroordelen tot de betaling van bruto bedragen.

LOON FEESTDAG EN VAKANTIEGELD DAAROP

Eiser maakt, met toepassing van artikel 14 van het K.B. van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de feestdagenwet, ook aanspraak op het loon voor de feestdag 21 juli 2010, t.b.v. 390,50 euro.

De verplichting om het loon voor een feestdag te betalen die valt in een periode van 30 dagen die volgt op het einde van de arbeidsovereenkomst, is niet van toepassing wanneer de werkgever de arbeidsovereenkomst beëindigt zonder een dringende reden, of wanneer de werkgever ze om een dringende reden beëindigt.

De arbeidsovereenkomst werd echter beëindigd in onderling overleg, zodat eiser terecht aanspraak maakt op de betaling van de feestdag.
Zijn vordering wordt cijfermatig niet betwist.

Eiser heeft ook recht op het vakantiegeld op het loon voor de feestdag t.b.v. 59,90 euro. Ook dit onderdeel van de vordering wordt door eerste en tweede verweerders cijfermatig niet betwist.

Het niet-betalen van loon is strafbaar op grond van artikel 42, 1° van de loonbeschermingswet.

Het niet-betalen van feestdagenloon en vakantiegeld wordt strafbaar gesteld door artikel 23,2° feestdagenwet en artikel 54,2° jaarlijkse vakantiewet.

De strafbare daders van dit misdrijf zijn *“de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers”*.

Tweede verweerder is zaakvoerder van eerste verweester; hij had de bevoegdheid om effectief toe te zien op de naleving van de wettelijke verplichting tot betaling van het loon, het feestdagenloon en het vakantiegeld.

Tweede verweerder is dan ook mee gehouden tot betaling van die bedragen.

De tegenvordering.

Eerste verweester stelt dat eiser voor 3/5 voor haar werkte en voor 2/5 voor de Nederlandse firma APS.

Eiser zou hebben bekomen dat eerste verweester al de kosten op zich zou nemen (waaronder auto, brandstof, gsm, laptop) en eiser zou hebben bemiddeld met APS dat deze 2/5 van deze kosten zou terugbetalen aan eerste verweester.

Eerste verweerster vraagt nu dat eiser 2/5 van de door haar gemaakte kosten (in totaal 48.407,12 euro) aan haar zou terugbetalen.

Eerste verweerster stelt zelf dat het APS is die een deel van de kosten zou terugbetalen. Eerste verweerster verduidelijkt niet op welke grond zij meent eiser te kunnen aanspreken in terugbetaling van de kosten.

Eerste verweerster bewijst aldus niet dat eiser een bedrag van 19.195,95 euro aan haar verschuldigd is.

De tegenvordering is dan ook ongegrond.

D. De sociale documenten.

Eiser vraagt om eerste en tweede verweerders te veroordelen tot afgifte aan hen, binnen de veertien dagen na de betekening van het te wijzen vonnis, van een verbeterd C4 document, de vakantieattesten, de individuele rekening 2010 en het attest inzake tewerkstelling, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per document en per dag vertraging.

Vermits eerste en tweede verweerders gehouden zijn tot betaling van achterstallig nettoloon, feestdagenloon en vakantiegeld op feestdagenloon, zijn zij gehouden aan eiser de hiermee in overeenstemming zijnde documenten te bezorgen.

Vermits eiser geen recht heeft op een opzeggingsvergoeding bestaat er geen aanleiding tot om een verbeterd formulier C4 af te leveren.

Van de vakantieattesten en de individuele rekening 2010 en het attest inzake tewerkstelling is het niet duidelijk of die al dan niet werden afgeleverd.

Eiser vraagt de aflevering ervan; eerste en tweede verweerders antwoorden hier niet op.

Er bestaat evenwel geen aanleiding om de afgifte van de documenten te bevelen onder verbeurte van een dwangsom, nu niets laat vermoeden dat eerste en tweede verwerende partijen zich aan deze verplichting zouden onttrekken.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Rechtsprekende op tegenspraak,
Na erover beraadslaagd te hebben,
Alle andersluidende conclusies verwerpende,

wijst het verzoek van nv L.A. en de heer S.G. tot heropening van de debatten af;

verklaart zich zonder rechtsmacht om kennis te nemen van de vordering van nv L.A., ingesteld bij dagvaarding in tussenkomst van 13 januari 2012 tegen de vennootschap naar Nederlands recht, AC BV bv;

weert de stukken 5, 6 en 7 van nv L.A. en de heer S.G. ambtshalve uit de debatten;

rechtdoende op de hoofdvordering;

verklaart de vordering van H.K. tegen nv L.A. en de heer S.G. ontvankelijk en in de volgende mate gegrond;

veroordeelt de nv L.A. en de heer S.G. solidair om aan H.K. te betalen:

- het bedrag van **TWEEDUIZEND ZESENTACHTIG EURO TWEE CENT** (€ 2.086,02) netto uit hoofde van achterstallig netto loon voor het jaar 2010, te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 1 juli 2010 en met de gerechtelijke intresten;
- het bedrag van **DRIEHONDERD NEGENTIG EURO VIJFTIG CENT (€ 390,50)** euro uit hoofde van feestdagenloon voor de feestdag van 21 juli 2010, te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 1 augustus en met de gerechtelijke intrest;
- het bedrag van **NEGENENVIJFTIG EURO NEGENTIG CENT (€ 59,90)** uit hoofde van niet-betaald vakantiegeld op feestdagenloon, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf 31 maart 2011;

veroordeelt de nv L.A. en de heer S.G. solidair tot de afgifte aan de heer H.K., en dit binnen de maand volgend op de daartoe wettelijk voorziene termijn, van de vakantieattesten, de individuele rekening 2010 en het attest inzake tewerkstelling;

rechtdoende op de tegenvordering;

verklaart de tegenvordering van nv L.A. en de heer S.G., ingesteld bij conclusie van 31 mei 2011, ontvankelijk doch ongegrond;

zegt dat er geen aanleiding bestaat om dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren;

veroordeelt nv L.A. tot de kosten van het geding voor wat betreft de tussenvordering tegen bv AC BV; vereffent de kosten aan de zijde van bv AC BV op 2.200,00 euro rechtsplegingsvergoeding;

veroordeelt nv L.A. en de heer S.G. solidair tot de kosten van het geding voor wat betreft de hoofd- en tegenvordering; vereffent de kosten aan de zijde van H.K. op 190,86 euro dagvaardingskosten en 2.750,00 euro rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van nv L.A. en de heer S.G. op 2.500,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

Mevrouw , rechter in sociale zaken, verkeert in de onmogelijkheid om het vonnis te ondertekenen (artikel 785 Ger.W.)

de griffier,

de voorzitter van de kamer,

rechter in sociale zaken,

rechter in sociale zaken,

werkgever,

werknemer-bediende,

(artikel 785 Ger.W.)